

b Vel saltem torquentur.] Adde hoc de iure regulare, quod admissus ad nouas defensiones, alio etiam non apparete, torqueri potest, vt per Alciatum de presumptionibus, regula tercia, presumptione 22. in fine, infra questione 96. versic. Sed nunquid, in fine, Menochius de arbitr. iudic. libro primo, questione 84. numer. 7 & Tractat, de presumptionibus, lib. 2. presumpt. 70. numer. 14. Not. tamen, quod et si bannitus ob contumaciam torqueri posset, vt supra, & habeatur pro confessio; nihilominus captus non punitur, si suam innocenciam probare velit. Ita Menoch. presumpt. 48. numer. 6. libro quinto, que innocentia, etiam per consanguineos, & domesticos probari potest ibidem numer. 8. De iure tamen defendi possit contrarium, cum eadem ratione, qua se solvit bannum in iuri simplicis ciationis, reo se constitue, debet etiam sic admissus tanquam simpliciter citatus per talem admissionem tractari, cessante namque contumacia cessare debet eius pena, vt dicit Felinus in capitul. ex litteris, colum. 9. extra de confi. vide ad questionem octuagesimam quintam, vers. Successiu quo. Non recedas tamen a practica, de qualitatibus per Cartarium de execut. sentent. capitulo primo, numero 275. & nota, quod bannitus solum banno illo, quod apud nos appellatur bannum librarium mille, videlicet, quia vocatus non comparuit infra terminum dierum duodecim, vt habetur in statuto nostro secundo, in criminal. comparsis post illum terminum, licet non condemnatus, potest torqueri, Chartar. de execut. sentent. capitul. primo, numero 452. Drogh.

Vel saltem torquentur.] Vulpell. resp. 105. numer. 2. & resp. 113. Chartar. de execut. sent. cap. 1. numer. 127. & nu. 165. & numer. 220. Ros.

c Quae faciat ius.] Addo infra q. 64. versic. Sed nunquid, ibi, vt loquimur in bannito. Drogh.

d Non dicat Vayranus.] Et contra istum Vayranum erant indicia sufficientia ad traitemandam inquisitionem, alias nec in contumaciam damnatus fuisset, per ea, que dixi supra, versic. Dixi, quod de iure, infra hac eadem q. versicul. Quero nunquid, & q. 94. versic. Est etiam Capyc. decisi. 143. numer. 6. ad finem. Chartar. d. Tract. de execut. sent. cap. 1. numer. 229. & cap. fin. numer. 35. Drogh.

e Dicitum est quod ex generali consuetudine.] Addo, quod istud statutum, quod contumax habeatur pro confessio, & conuictio, pluribus modis limitatur, vt per Plot. consil. 52. numer. 14. cum seq. & sex debet considerare iudex, antequa denierat ad condemnationem virtute dictæ factæ confessionis, quae animaduerit Guigilius. Bened. in capit. Rainutius in versic. Mortuo itaque testatore, numer. 158. usque ad numer. 169. & ibi numer. 173. cum seq. quatuor t' ponit differentias inter confessionem veram, & factam, & sub dict. numer. 169. dicit etiam, quod iudex propter factam confessionem poterit t' condemnare contumaciam, etiam si constare iudici, quod poterat se tueri propter presumptionem juris & de iure, vel a lia exceptione, vt pura exceptione temporis,

43 siue prescriptionis, & multos effectus t' huius statuti accusauit etiam Ioseph. Ludovic. conclus. 3. & t' tale statutum non habebit locum, si prius non constat de corpore delicti. Decian. in consil. 96. sub numer. 19. volum. 3. & Ant. Columbanus in tract. de contro. crimin. arti. 152. fol. mibi 412. in vol. tract. diuers. crimin. dicit, quod, antequam contumax con-

demnetur, index debet aduertere ad septem.

45 Item addo, t' quod iudex non potest diminuire, vel prorogare terminum praefixum a statuto ad comparendum, alias habeatur pro confessio. Bald. in authen. iubemus numero 10. C. de iudic. & Regin. iun. in consilio 15. numero 28. vol. 2.

let exequi condemnatio, vel saltem torquentur, aut puniuntur aliqua pena extraordinaria arbitrio Senatus. Ratio autem differentia est, quia admissus ad nouas defensiones habet sententiam super delicto coatra se, que facit ius, ille autem, cuius bona tantum sunt annotata, non habet nisi simplicem annotationem bonorum, que sit ex causa contumacia, vt sup. dixi. Et cum hoc contigisset de facto in quodam Vayrano, qui fuerat in contumaciam condemnatus in penam ignis pro sodomia, & deinde captus, & admissus ad nouas defensiones, nollebat aliquid probare, allegando,

46 t' sed quando petitur terminus, allegando absentiam, sive infirmitatem, iudex d. terminum suspendere potest, cum absentia possit allegari, etiam quando quis esset positus in banno, & t' dixi in quest. 39. in princ.

47 Item addo, quod hoc statutum afficiunt etiam minores absque curatore ciati, & cōdemnati Nat. consil. 542. numero 27. consil. 540. & 541. Ioseph. Ludovic. in dicta concl. 3. D. Odrad. de restitut. in integr. part. 2. questione 82. numero 103. Menoc. consil. 100. numero 120. & sequen. libr. 1. Boer. decisi. 63. Sed D. Flam. Chartar. in tract. suo noviter impreso de executione sentent. contumaciam.

capitulo fin. numero 224. cum sequent. multos accumulauit tenentes contrarium, inherendo eorum opinioni, dicens, quod tenentes opinionem affirmatiam, non poterunt negare, quod si contigisset sententiam latam fuisse contra minorem, & ille captus fuerit, ratio tamen etatis habenda est, que de iure haberri potest, quamvis simus post sententiam, & quod passim ita seruatur in magna curia Vicaria, allegans ad hoc Foller. in pract. criminal. in verb. foriudicentur numero septimo. Ego t' autem non reperio Foller. ita dicente in libro meo, nec in Regno vidi hoc seruari, in quo per sex annos continuos, & ultra, Magistratus potius sum, sed Foller. formaliter dicit, quod ad impedientiam prolationem sententie foriudicationis, primo potest opponi de minori etate, quae obstat in tantum, quod minor foriudicari non potest, vnde cogetur iudex dare terminum ad probandum de minori etate, & quod aliquando vidit processum ad sententiam foriudicationis, ita quod quandocunque peruerterit ille foriudicatus in fortis Curiae, habeatur ratio de minori etate allegata. Ex quibus non est mirandum, si postea capro foriudicato habetur ratio etatis, quia hoc fuit reseruum in sententia ob negatum terminum ad probandum minorem etatem, allegetam ante sententiam, vt ipse Foller. dicit, & si non fulset facta isthac reseratio, tunc iudex non potuisse huiusmodi considerationem etatis habere, cum iam functus esset officio suo. leg. iudex, ff. de reiudicat. & ideo nec sententiam suam aliquo modo retractare posset in consulta Princeps, etiam si ipse iudex videret proprii oculis illum vivum, qui dicebatur occisus, vt dicit Guigilius. Benedictus, in loco supra citato numero 162. per vulgar. text. in leg. prima §. fin. ff. de quæstio. Ergo multo minus poterit retractare sententiam contra minorem latam, habendo rationem etatis, que de iure haberri debetur, nisi vt dixi, de voluntate, & licentia Principis.

49 Item addo, quod dictum statutum non comprehendit pupilos, ut per Boer. decisi. 6.

50 Item addo, quod t' minor bannitus contumaciam virtute dicti statuti non debet restituvi aduersus bannum, nisi legitimo impedimento, uidelicet infirmitatis, captiuitatis, & similium, fuerit impeditus, ut per Dominum Od. Becc. in consil. 11. numer. 18. ubi tenuit, quod facta confessione propter contumaciam ex statuto resultans non se extendit ad qualitatem, quod homicidium ex proposito, & voluntate fuerit commissum, sed quo ad homicidium tantum, & quod ideo fiscus tenetur probare illam qualitatem, quia D.

ad defensiones, nec ad dicendum de nullitate, quæ constitutio ita seruatur contra minores, sicut contra maiores, vt ibi attestatur Dn. Odd. & ita ego vidi semper obseruari; sed si t' maior, quam minor infirmitate, captiuitate, vel alio iusto impedimento detentus fuerit, quod infra annum ad se portandum venire non potuerit, debet admitti ad faciendum suas defensiones, vt tradit Boer. dict. decisi. 63. numer. 15. quæ admissio, seu restitutio cum sit ex gratia iustitiae, minime per iudicem fieri potest, sed recursum est ad Principem, vt infra per D. Clar. q. 94. versic. est etiam, vt per Boss. in tit. de remed. con. bann. numer. 3. Et in statu t' ecclesiastico expresse prouisum fuit, quod iudices non possint, nec debeant bannitos captos sive infra annum, sive post annum admittere ad eorum defensiones, sed quod debeant sententias exequi, non obstante quacunque appellatione, & distinctione nullitatis, nisi ad defensiones admissi fuerint per ipsum Principem, qui sibi hanc facultatem reseruavit, vt in dictis motibus proprijs.

51 Item t' addo, quod istud statutum non operatur, quod contumax habeatur pro confessio, & conuictio quo ad qualitates aggravantes delictum, sed requiritur, quod aliter constet, quam per hujusmodi factam confessionem, vt notab. tradit Anch. in consil. 408. numer. 5. quem refert, & sequitur Ias. in l. si duo patroni, s. si quis iurauerit, numer. 9. ff. de iure. August. ad Ang in verb., qui D. Index, numer. 3. Foller. in pract. crimin. in 4. part. 3. part. in verb. confitentur, numer. 19. Gulielm. Bened. in capit. Raynucius, in verb. mortuo itaque testatore, numer. 168. de testam. & Mars. in pract. crimin. in §. postquam numer. 60. & D. Chartar. in suo tract. de execut. sentent. contum. numer. 358. & seq. vbi multis accusauit contrarium tenetes, & præsternit Roland. in consil. 31. numer. 7. volum. 1. sed dicit primam opinionem esse magis communem, etiam quod totus tenor inquisitionis in citatione inferetur. Ego autem arbitror utramque esse veram, ita distinguendo, aut tractamus de qualitatibus separatis a delicto, que plene possunt probari, aliter quam per contumaciam rei, vt puta, quod quis sit vxoratus, vel pater, vel clericus, aut officialis; aut quod aderat pax, quando formatur inquisitione de pace fratre, & similia; & tunc prima opin. procedit, 52 & ita loquitor Anch. t' in dict. consil. 408. dum dicit tale statutum non operari, quo ad qualitates aggravantes delictum ratione personæ, in qua delinquitur, vel persona delinquens, quæ qualitates omnino sunt separatae a delicto, & ita debent intelligi Doctores haec opinionem sequentes, quia omnes allegant dict. Anch. Doctores enim t' debet intelligi secundum doct. quos allegant, vt per Grat. consil. 63. numer. 40. volum. 2. & hoc etiam sentire videtur Anto. Columbanus in tract. procedendi in controver. crim. articul. 152. quia dum dicit contumaciam non haberri pro confessio virtute statuti, quo ad qualitates aggravantes, ponit exempla qualitatum a delicto separatarum, videlicet, quando quis citatur ad respondendum super parricidio, vel adulterio. Autram tamus de qualitatibus annexis delicto, quæ sunt ab ipso delinquente, vt puta, quod interficerit cum assasinij, vel proditorie, vel quod vulneratum, sive imperfectum derobauerit, aut quod cum armis prohibitis vulnerauerit, & similia, & tunc procedit secunda opinio, vt contumax ita habeatur pro confessio super huiusmodi qualitatibus delicto annexis, sicut super delicto principali, eo maximè, quod possunt dici pars delicti, alias non possunt probari, si non probaretur delictum principale, & aliquando illud probari potest, & non qualitates, sed sufficit, quod adsint indicia ad inquirendum, & ista distinctio colligitur ex traditis per Angel. consil. 146. uersicul.

53 nec contumacia, ubi dicit, t' quod contumax habetur pro confitefactum, non qualitatibus facti, cuius essentia ab eius facto, vel confessione non pendet, & ita etiam animaduerit Illustrissimus Cardin. Alban. in lucratione. ad Bart. in d. l. si duo patroni, s. si quis iurauerit, numer. 3. quem refert, & sequitur Dn. Chartar. in dict. capit. numer. 384. Nec obstat Becc. in consil. 11. numer. 18. ubi tenuit, quod facta confessione propter contumaciam ex statuto resultans non se extendit ad qualitatem, quod homicidium ex proposito, & voluntate fuerit commissum, sed quo ad homicidium tantum, & quod ideo fiscus tenetur probare illam qualitatem, quia D.

54 nec defensiones, nec ad dicendum de nullitate, quæ constitutio ita seruatur contra minores, sicut contra maiores, vt ibi attestatur Dn. Odd. & ita ego vidi semper obseruari; sed si t' maior, quam minor infirmitate, captiuitate, vel alio iusto impedimento detentus fuerit, quod infra annum ad se portandum venire non potuerit, debet admitti ad faciendum suas defensiones, vt tradit Boer. dict. decisi. 63. numer. 15. quæ admissio, seu restitutio cum sit ex gratia iustitiae, minime per iudicem fieri potest, sed recursum est ad Principem, vt infra per D. Clar. q. 94. versic. est etiam, vt per Boss. in tit. de remed. con. bann. numer. 3. Et in statu t' ecclesiastico expresse prouisum fuit, quod iudices non possint, nec debeant bannitos captos sive infra annum, sive post annum admittere ad eorum defensiones, sed quod debeant sententias exequi, non obstante quacunque appellatione, & distinctione nullitatis, nisi ad defensiones admissi fuerint per ipsum Principem, qui sibi hanc facultatem reseruavit, vt in dictis motibus proprijs.

55 Cartar. in d. capitul. numer. 369. ad eum recte respondit, dicens, quod homicidium præsumitur dolose, & ex proposito factum, cum sit de genere prohibitorum, & ideo sicut non teneri ad probandum illam qualitatem. Minusque obstat 56 Decian. in consil. 96. numer. 20. volum. 3. consuluit, qui quod facta confessio non operatur circa qualitatem robacie, licet operetur circa homicidium, quod prætendebatur factum cum robarijs, quæ est qualitas aucta delicto: nam responderetur, quod solum allegat Anch. in dicto consil. 408. qui loquitur de qualitatibus personæ offensis, & offendit, quæ sunt qualitates separatae a delicto, & non dependet a facto contumaciam, nec ab eius confessione, vt dixit Angel. dict. consil. 426. Benefator, quod si in casu Deciani nulla extabant indicia de robarijs, sed potius constabat de contrario, quod facta confessio circa dictam qualitatem non nocebat, & hoc modo t' responderetur ad Dn. Gabriel. qui tenet consil. 170. numer. 26. volum. 1. non posse pronunciari contra inquisitum de assasinio, nisi ueris, & plenis probationibus de assasinij qualitate appareat: quia ipse etiam allegat Anch. in dict. consil. 408. & Guigilius. Bened. in dict. cap. Raynucius, in verb. mortuo itaque testatore, numer. 168. qui loquitur tantummodo de qualitatibus separatis a delicto, ut dixi, quæ non dependent a confessione contumaciam, & non de qualitate annexa delicto. Respondebat etiam, quod in casu D. Gabriel. constabat, quod istud delictum non erat cum assassinio, & ideo facta confessio nihil operari poterat circa qualitatem assassinij. Et ad Grammat. t' in consil. 1. numer. 56. quem allegat Gabriel, responderetur, quod ibi requirebatur plena probatio qualitatibus assassinij, quia iudex uolebat fundare iuriu/dictionem in clericum, & priuare iurisdictione sua, iudicem ecclesiasticum, quod minime fieri poterat per confessionem factam, ut ibi plene per Grammat. numer. 53. & ad hoc, ut laicus possit puniri clericum, t' requiretur, quod qualitas assassinij probata sit concludenter, secundum Deci. in consil. 13. colum. 2. Merenda. in consil. 88. numer. 7. uolu. min. 2. criminatum, & Regin. iun. in consil. 683. numer. 9. 60 uolum. 6. Ulterius, t' ego credo, quod quando qualitas separata a delicto est notoria, ut puta, quod quis sit pater, uel maritus, uel clericus, qui plubice celebrat Missam, uel Episcopum, & similia, si non fuerit probata in processu, quod nihilominus Iudex, quasi super quodam notorio, ad condemnationem procedere poterit, ut per Angel. d. consil. 246. versicul. circa quod, & Atet. in tracta. malefic. in urb. canticis, numer. 3. quem refert, & sequitur Marsil. in pract. crimin. §. aggredior, numer. 130. ubi in fortioribus terminis tenent, quod si statutum dicit, quod non possit ferri sententia condemnatoria de cicatrice; nisi adhibitis medicis, qui ita iudicent; tamen si ipsa cicatrix est notoria, poterit Iudex deuenire ad condemnationem non adhibitis medicis, quia in notorijs t' Iudex potest supplere etiam de facto, ut dicit Bald. in l. circa principium, Cod. ut quae defun. Aduoc. & talis sententia cum sit ualida, exequi poterit, licet Dn. Chartar. in tract. in capit. fin. numer. 261. tenuerit eam non esse exequendam, si in processu qualitates aggrauantes probatae non apparent. Et quod exequi debeat, comprobatur per doctor. Innoc. in capit. tua in fin. de cohabit. cler. quem refert, & sequitur Grammat. in dec. 65. num. 60. ubi dicit, quod si iudex

62 t' processit tamquam Iudex super notorio, licet sibi non constaret factum notorium, ex quo tamen uerè est notorium, sententia eius irreuocabiliter tenet. Et quando appetit de delicto, Iudices debent esse prompti ad puniendum, nec debent ponderare omnes iuris solemnitates t' quia fauor publicæ disciplinae suaderet, ut maleficia puniri debeat, ut tradit Grammat. decisi 36. numer. 63. si aliquis reperiatur capitaliter bannitus ex eo quod Episcopum uulnusset, & in processu non constaret de Episcopatu, & notorium esset, quod sit Episcopus, utique ridiculum esset, si sententia non exequatur ob dictam qualitatem notoriam, & in processu non probat, & de uulnibus ramen puniretur. Si vero huiusmodi qualitas separata a delicto esset dubia, ut puma esse cicatrix, uel ne, an esse clericus, quia non incederet in habitu, & tonsura; uel an esset pater, uel maritus; quia forte esset inter forenses delinquens es incognitos, & an pax inita

inita fuisse inter rixantes, quando formatur inquisitio de pace rupta, & similia, eo casu arbitrator condemnationem non esse exequendam, sive dicta qualitate in processu non appareret, & confuelendum esse Principem.

64 Item adde, quod stante † dicto statuto, non est necesse accusare contumaciam. Trigon. in singular. 88. & Bonacossi. commun. opinion. in verb. contumax semel citatur in fin. part. 2. & vide in hac quæst. Roland. in consil. 90. numer. 16. volumen 3. vide etiam Chartar. in dicto tractat. de execut. senten. contumac. cap. fin. numero 167. cum sequent. vbi multa accumulauit, & concludit, quod hodie de conscientia non seruat, quod contumacia accusari debeat, sine procedatur per viam inquisitionis, siue accusationis.

65 Item adde, † an contumax habitus pro confessio ex forma statuti loci, vbi fuit commissum delictum, possit in alio loco, vigore illius statut. puniri, ponit Imol. in capit. de his, de accusat.

66 Item adde, quod † flatum loquens de vero maleficio, vel de vero malefactore, habet locum in condemnato de maleficio per contumaciam, ita statuto, quod contumax habeatur pro confessio, vt per Bald. in consil. 193. numer. 1. volumen. 2. Et † licet Foller. in practic. criminal. in 4. part. 3. part. in verb. & si confitebantur, numer. 41. dicat contrarium contumaciam Corn. in consilio 42. num. quarto, & quanto, volumen. primo. Ego tamen non inuenio dictum consilium in libro meo, immo reperio, quod idem consuluit in consilio ducentesimo octuagesimo primo per totum, volum. quarto. Bajard.

f Quia communiter.) Bald. consil. 193. lib. 2. Ros.

g Virtute huius fiducie confessionis.) Limita, dummodo appearat maleficium, & contumaciam descriptam non in filiis, sed in libro maleficiorum. Marfil. Rubric. de fidei us. numer. 184. ex Baldo in d. l. si Adversarius, (qui hoc non dicit) C. de fid. instrum. à Felino tam in relato in capit. cum ordinem, sub numer. 6. de rescript. prout etiam est conuerso, qui non dicitur liberatus a banno, nisi ita scriptum sit, & appearat in eodem libro. Menoch. d. tractat. lib. 1. quæst. 90. nro. 34. Et hic nota, quia dum dicit virtute huius fiducie confessionis, concordat cum Iaione in §. præjudiciales, numero 71. Institut. de act. Verum est tamen, quod bannitus in contumaciam (si tamen citati ponit) dicitur bannitus ex maleficio, supra in §. primo, uersiculo, Quero etiam. Drogibus.

h Quero nunquid.) Chartar. de execution. sentent. cap. fin. nro. 171. Ros.

i Sed certe super his.) Adde supra quæst. 39. versic. Sed quæro. Drog. k In Italia autem.) Hoc idem dixit in modo multistandi supr. quæst. 31. vers. item quæro, in fine. Drog. l In Italia autem.) Chartar. de execut. sent. c. f. n. 174. Ros. m In Italia autem.) Ad quam ad vñteriora procedatur? Respond. De iure forte posset dici, quod sic, & ita etiam requiri ex consuetudine, & si lo curiarum Francia attestatur Boer. in allegata decis. 63. in ultimis verbis: In Italia autem practica seruant, quod eodē contextu Index declarat, & pronunciat ipsum reum contumacem, & illum tanquam contumacem condemnat, vt attestatur. Afflit. super 2. part. constit. Regni, rub. 3. num. 8. quem refert Foller. in pract. crim. fol. 337. n. 20. In hoc tamen Ducatu contraria seruant, nunquam enim pars accusat contumaciam rei; na bodie in criminalibus Index supplet defectum partis, & ita etiam de facto obseruari attestatur Imola in l. inter accusatorem, num. 3. ff. de publ. iudic. Boff. in tit. de bann. nullit. num. 7. Dicit etiam Caravita super iuu. 198. Magnæ Curiae, num. 3. quod quando proceditur ad instantiam fis ci, licet actor non compareat, procurator fiscalis accusat contumaciam rei, & fit condemnatio subdens, quod ita seruat. Sed certe super his solet dari forma in qualibet prouincia ex statutis, vel consuetudine, quæ omnino seruanda est.

Sed nunquid debet super huiusmodi contumacia fieri declaratio per Iudicem prius-

contumacem. Bald. in qq. ad stat. verb. contrahere, & vide Roland. conf. 90. lib. 3. Et in statu † Ecclesiastico non est necessaria huiusmodi declaratio super contumacia, per Constitut. March. in lib. 4. cap. 1. & 10. Bajard.

l Debet etiam de novo citari.) Adde rationem, quia non quam ius ab altero auferre potest sub illa conditione, si ali quid fecero, vel non fecero, nisi bis Index moneat, vide Caprylicum, à quo practicam intelliges, decision. 205. sub numero tertio: Felyn. in capit. ex literis, col. mihi 6. versicul. fallit nono, de constitut. & est ratio rationis in promptu, quia alias sine noua citatione præsumitur ignorantia de talimulta, quam euitare potest, si fuerit iterum monitus. Felin. in capit. ceterum, column. penultima, in fin. de rescript. & in capit. si autem, columna secunda, versiculo Negligentia, eodem titulo, Crauett. consilio 103. numero nono. Boffius titulo de Muletis, numero sexto; & melius per Melchior. de Faccinis inter cōsilia criminal. diuersor. consilio septuagesimo octavo, numero 31. parte prima; aliam practicam posuit Quintil. Mandos.

Mandos. tract. de monit. quæst. 1. numero 14. Drog.

m Quero nunquid ad hoc, vt possit contumax condemnari.] Nota unum in materia consumacie, quod in causa falsi, ut quando testis accusatur de falso, & in actis contumaciam facit; quod si est contumax, habeatur pro confessio, & condemnatur. Ita per Pract.

n Carrer. pag. 41. post numer. 60. Giacob. o Quero nunquid.) Chartar. de execut. sent. cap. fi. numer. 138. Ros.

p Supra questione 20. versic. ad inquirendum.] Quid autem in casibus, in quibus potest inquiri, indicis non praecedentibus,

de quibus infra, quæst. 64. versic. Sed nonquid bannitus; Tunc crederem contumaciam non officie

re, vt hic à contrario sensu; vide Caphyc. d. decis. 143. numer. 6. ad fi. Bart.

q Quæstionis habende numer. 4. ff. de questione Alex. consil. 34. numer. 1. volumen 6. Adde quæ dixit Cotta in suis memorab.

r in verb. Bánitus, qui in ciuitate, circa fin. Drog.

s Quero nunc.) Adde vi

t dendum † Nat. consil. 42. numer. 7. & 10. ubi concidit, bannitum vigore statut. quo contumax ha

beatur pro confessio, & conuictu, non esse audiendum:

u & quod condemnatio reuocari non potest etiam quod bannitus esset minor, & de hac materia tractat etiam in consil. 540 quem refert, & sequitur

v Dn. Joseph. Lud. in conclus. 3. Bajard.

w O vero die, quod aut

x reuocari ait Bald. in l. seruus] Chartar. d. capit. 1.

y numer. 140. & 165. & 202. & cap. 3. num. 38. Ros.

z Tu vero dic.) Adde, quod Chartar. tract. de execut. sentent. cap. 1. num. 147. cum sequent. tenet contrarium, scilicet, quod bannito comparent post terminum banni ante sententiam diffiniuntur incumbit onus probandi suam innocentiam dicens, quod D. Clarus hic male locutus est, qui cum sit vir

74. tantæ auctoratis, & doctrinæ, & quod maiores totius Italie Magistratus vñque ad mortem gescerit, ita se faciliter reprehendens, & tanto minus, quia ueritatem dixit, salua pace D. Charrat. Nam bannitum ratione contumacie datum reuocatur, quæ primum citatus compareat, etiam si compareret post terminum in banno assignatum, ut quæ ad sententiam diffiniuntur, Socic. in capit. q. inter. & quando. il. 2. numer. 994. de accusat. & late posuit infra in quæst. 64. uersic. sed nunquid bannitus, ibi ergo inquisitus, & Angelide maleficis in uer. qui Dominus Index uidens numer. 4. & Farin. quæst. 11. numer. 3. uersic. præmitto quarto, ubi citat Dominum Clarum in hoc loco, & eum sequitur. Nec oblit. dicere, quod hoc modo lapsus termini nihil operatur, quia operatur, ut inquisitus habeatur pro confessio, sed reuocabilitate; eo enim comparente, & negante lapsus termini nihil operatus est, & amplius non habetur pro confessio: sed eonon comparente, & secura iudicis declaratione, tunc lapsus termini operatur, quod habetur pro confessio irreuocabilitate, ita tradit Paul. de Castr. in consil. 3. numer. 4. & 24. volumen. 3. si bannitus comparens, post terminum banni ante sententiam

condemnationis teneretur docere de eius innocentia, sequeretur, quod non probata innocentia, ad executionem contra eum esset deuenientum, sed quis iudex ita imprudens, & temerarius hoc faceret: nemo certe, si ante comparationem diffinitiuem condempnatus non fuisset. Accedit, quod super huiusmodi consumacione re

quiritur declaratio, quæ per totam Italiam de generali, consuetudine fit codem contextu cū condemnatione, declarando eum contumacem, ut per Clar. supra uersic. nunquid, & uersic. uidemus quæ sit forma, & ita semper uidi obseruari, nec credo, quod per D. Char.

possit attestari, opinione, suam practicari uidisse, & hoc modo sententia,

sue cōdemnatione opus non esset, si positus in bano, elapsu termino banni ante sententiam, ita re

nere tur ostendere eius innocentiam, sicut post cōdemnatione Nec potest dici, quod Dominus Clarius, loquatur, quod reus uult alium eonon probandi, quod maleficium non commisit, quod facere lenevit post sententiam, sed clare, & aperte dicit, quod sufficit eum

comparere, quo casu contumacia purgatur, & non tenetur probare innocentiam suam.

10 Quero, m nunquid ad hoc, vt possit contumax condemnari, & banniri, requiratur, quod ultra contumaciam sit etiam per legittimas probatio

nes de ipso delicto conuictus. Respond. De iure forte posset dici, quod sic; sed quidquid sit de iure, contrarium de facto seruant, vt attestatur Guido de Suz. quem refert Marfil.

in reper. 1. vñc. num. 129. C. de raptu. vñc. & cons. 82. numer. 40. vbi tamen subdit non esse credendum Guidoni hoc dicenti. Sed certe zniuersalis practica docet, Guid.

verum dixi: nam dummodo subiit iniuria ad transmittendam inquisitionem sufficientia, de quibus dixi supra q. 20.

Quero nunc.) Adde vi

72 dendum † Nat. consil. 42. numer. 7. & 10. ubi concidit, bannitum vigore statut. quo contumax ha

beatur pro confessio, & conuictu, non esse audiendum:

u & quod condamnatione inducit illam sententiam confessionem: Aut vero comparet post condemnationem

v non auditur, nisi sit à principe, vel senatu admissus ad nouas defensiones. Et ita in hoc Ducatu seruantur, prout etiam ita expresse declarat

w Aret. consil. 146. num. 5. & 6. vbi attestatur cōmūnem opiniō esse, quod etiam per excusationem reuocari non potest etiam in bano, elapsu termino banni ante sententiam, ita re

x nere tur ostendere eius innocentiam, sicut post cōdemnatione Nec potest dici, quod Dominus Clarius, loquatur, quod reus uult alium eonon probandi, quod maleficium non commisit, quod facere lenevit post sententiam, sed clare, & aperte dicit, quod sufficit eum

comparere, quo casu contumacia purgatur, & non tenetur probare innocentiam suam.

11 Quero nunquid, an contra huiusmodi sententiam confessione inducit a statuto, vel consuetudine admittatur probatio innocentie. Respond. aliquid dicunt, quod talis confessio non potest reuocari, etiam pro

y posuit errore, & ita communiter seruantur ait Bald. in l. seruus] Chartar. d. capit. 1.

z numer. 140. & 165. & 202. & cap. 3. num. 38. Ros.

12 Tu vero dic.) Adde, quod Chartar. tract. de execut. sentent. cap. 1. num. 147. cum sequent. tenet contrarium, scilicet, quod bannito comparent post terminum banni ante sententiam diffiniuntur incumbit onus probandi suam innocentiam dicens, quod D. Clarus hic male locutus est, qui cum sit vir

13. tantæ auctoratis, & doctrinæ, & quod maiores totius Italie Magistratus vñque ad mortem gescerit, ita se faciliter reprehendens, & tanto minus, quia ueritatem dixit, salua pace D. Charrat. Nam bannitum ratione contumacie datum reuocatur, quæ primum citatus compareat, etiam si compareret post terminum in banno assignatum, ut quæ ad sententiam diffiniuntur, Socic. in capit. q. inter. & quando. il. 2. numer. 994. de accusat. & late posuit infra in quæst. 64. uersic. sed nunquid bannitus, ibi ergo inquisitus, & Angelide maleficis in uer. qui Dominus Index uidens numer. 4. & Farin. quæst. 11. numer. 3. uersic. præmitto quarto, ubi citat Dominum Clarum in hoc loco, & eum sequitur. Nec oblit. dicere, quod hoc modo lapsus termini nihil operatur, quia operatur, ut inquisitus habeatur pro confessio, sed reuocabilitate; eo enim comparente, & negante lapsus termini nihil operatus est, & amplius non habetur pro confessio: sed eonon comparente, & secura iudicis declaratione, tunc lapsus termini operatur, quod habetur pro confessio irreuocabilitate, ita tradit Paul. de Castr. in consil. 3. numer. 4. & 24. volumen. 3. si bannitus comparens, post terminum banni ante sententiam

condemnationis teneretur docere de eius innocentia, sequeretur, quod non probata innocentia, ad executionem contra eum esset deuenientum, sed quis iudex ita imprudens, & temerarius hoc faceret: nemo certe, si ante comparationem diffinitiuem condempnatus non fuisset. Accedit, quod super huiusmodi consumacione re

quiritur declaratio, quæ per totam Italiam de generali, consuetudine fit codem contextu cū condemnatione, declarando eum contumacem, ut per Clar. supra uersic. nunquid, & uersic. uidemus quæ sit forma, & ita semper uidi obseruari, nec credo, quod per D. Char.